

กฎแห่งกรรม ฉบับผู้เชื่อในกรรม*

THE LAW OF KARMA: A GUIDE FOR KARMA BELIEVERS

พระครูวินัยธรกรวีร์ สุรปลณโณ (พรหมหิตร)¹ และ พระครูพิศาลสารบัณฑิต²

Phrakru Vinayadhornkoravee Surapanyo (Promhit)¹ and Phrakrupisansalabandit²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

¹⁻²Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nongkhai Campus, Thailand

Corresponding Author's Email: 6702105007@mcu.ac.th

วันที่รับบทความ : 9 กุมภาพันธ์ 2568; วันที่แก้ไขบทความ 26 กุมภาพันธ์ 2568; วันที่ตอบรับบทความ : 26 กุมภาพันธ์ 2568

Received 9 February 2025; Revised 26 February 2025; Accepted 26 February 2025

แปลจากหนังสือ : กฎแห่งกรรม ฉบับผู้เชื่อในกรรม

ผู้เขียน : ท.เลียงพิบูลย์

ผู้แปล : ท.เลียงพิบูลย์

สำนักพิมพ์ : ช้างทอง จำกัด

ปีที่พิมพ์ : 2548

จำนวนหน้า : 208

บทนำ

กฎแห่งกรรมเป็นหลักคำสอนที่สำคัญอย่างหนึ่งในคำสอนของพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะในสังคมชาวพุทธไทยคำสอนเรื่องนี้มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของผู้คนมิใช่น้อย ทำให้การดำเนินชีวิตสอดคล้องกับหลักศีลธรรมและเกิดสันติสุข เพราะการกระทำใดๆที่ไม่ดีผลกรรมก็จะ

Citation:

* พระครูวินัยธรกรวีร์ สุรปลณโณ (พรหมหิตร) และ พระครูพิศาลสารบัณฑิต. (2568). กฎแห่งกรรม ฉบับผู้เชื่อในกรรม.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(1), 329-344.

Phrakru Vinayadhornkoravee Surapanyo (Promhit) and Phrakrupisansalabandit. (2025). The Law of Karma: A Guide for Karma Believers. Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(1), 329-344.;

DOI: <https://doi.org/10.14456/madpiadp.2025.21>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

สนองตอบผู้กระทำเหมือนเรากำลัษัต์ไปทางลมพัดพาธุลีไปถูกผู้ที่ยืนอยู่ในทิศทางลมผ่านฉนั้น ผู้วิจารณ์ได้หยิบยกเอาหนังสือเรื่องดังกล่าวขึ้นมาวิจารณ์ เพราะตระหนักถึงความเชื่อกฎแห่งกรรมในสังคมชาวพุทธไทยนั้นมีความสำคัญและส่งผลดีต่อระบบจริยธรรมของคนในสังคมได้เป็นอย่างดี

บรรดาปราชญ์พุทธไทยผู้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในอดีตจนปัจจุบัน คือ ท.เลียงพิบูลย์หรือชื่อเต็มว่า ทองหยก เลียงพิบูลย์ ท่านผู้นี้ได้มีอิทธิพลต่อแนวคิดเรื่องกฎแห่งกรรมของชาวพุทธไทยเป็นอย่างมาก จนมีการจัดตั้งชมรมกฎแห่งกรรม มีการประชุมพบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อนำมาเขียนหรือบรรยายให้ผู้ชมได้รับฟัง รวมถึงการร่วมบำเพ็ญประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การพิมพ์หนังสือเรื่องกฎแห่งกรรมเผยแพร่และผู้นำไปออกอากาศของวิทยุ สร้างเป็นบทละครวิทยุและโทรทัศน์ ทำให้ผู้ฟังได้ซาบซึ้งในการทำดี และเกลียดกลัวการทำความชั่วทางกาย วาจาและใจ เป็นจำนวนมาก

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจารณ์จึงหยิบยกมาวิจารณ์ เพื่อเสนอความเชื่อกฎแห่งกรรมการทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วแบบง่ายๆ ที่คนทั่วไปเข้าใจได้อย่างดี เป็นการสอนหลักพุทธจริยธรรมประโยชน์คุณค่าของกฎแห่งกรรม ดังรายละเอียดที่น่าเสนอในแต่ละบทต่อไปนี้

โครงสร้างหนังสือ

กฎแห่งกรรมนี้ผู้เขียนได้เสนอเป็นชุดๆ ผู้วิจารณ์เลือกกฎแห่งกรรม ฉบับผู้เชื่อในกรรม โครงสร้างประกอบไปด้วย 1. ชะตากรรม 2. วิญญาณกตัญญู 3. มัจจุราชเฝ้าไม่ถึง 4. คนบ้านนอก 5. สวรรค์ของคนบาป 6. รักวัวให้ผูก 7. เกือบจะสาย ซึ่งผู้วิจารณ์ สามารถสรุปโครงสร้างหนังสือได้ดังนี้

เรื่องที่ 1 ชะตากรรม เป็นเรื่องสั้นที่เล่าถึงความลำบากของชีวิตและชะตากรรมที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ของตัวละครหลัก คือ ท. เลียงพิบูลย์ ที่ต้องเผชิญกับปัญหาชีวิตต่าง ๆ ตั้งแต่ความยากจน ความพยายามดิ้นรนเพื่อชีวิตที่ดีขึ้น จนกระทั่งไปถึงการค้นพบความจริงบางอย่างที่เปลี่ยนแปลงความคิดของเขาอย่างสิ้นเชิง

เนื้อเรื่องหลัก ท. เลียงพิบูลย์ เป็นชายผู้เกิดมาในครอบครัวยากจนและต้องต่อสู้กับชีวิตอย่างหนัก ตั้งแต่ในวัยเด็ก เขามักจะรู้สึกท้อแท้จากปัญหาชีวิตที่มีแต่ความยากจนและการขาดแคลน ท. จึงตั้งใจทำงานหนักเพื่อหวังที่จะหลุดพ้นจากความยากจน แต่เมื่อเขาโตขึ้น เขาก็พบว่า ชะตากรรมของเขาดูเหมือนจะวนเวียนอยู่ในวงจรเดิม ซึ่งทำให้เขารู้สึกว่า การพยายามเอาชนะชะตากรรมด้วยความมุ่งมั่นเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ

การสะท้อนในด้านพุทธปรัชญา ในแง่ของพุทธปรัชญา เรื่องนี้สะท้อนถึงแนวคิดเรื่อง กรรม และ การหลีกเลี่ยงกรรม โดยที่ตัวละคร ท. เลียงพิบูลย์ คิดว่าเขาจะสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตได้ด้วยการต่อสู้และพยายามอย่างหนัก แต่สุดท้ายเขาก็ต้องเผชิญกับความจริงที่ว่า ชะตากรรมและกรรมในอดีตของเขามีผลต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน การต่อสู้กับชะตากรรมเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ทั้งหมด (ท.เลียงพิบูลย์, 2548 : 11)

การเรียนรู้จากเรื่อง เรื่อง "ชะตากรรม" ของ ท. เลียงพิบูลย์ ชี้ให้เห็นถึงความยากลำบากในการหลีกเลี่ยงกรรมที่คนต้องเผชิญในชีวิต แต่ก็เป็นการเตือนใจให้รู้ว่า การใช้ชีวิตในทางที่ดี โดยการสร้างสรรค์และการทำบุญ ก็สามารถช่วยให้ลดผลกระทบร้ายในอนาคตได้เช่นกัน แม้ว่าชะตากรรมของแต่ละคนจะมีอุปสรรคและขีดจำกัดบางประการ แต่การทำความดีและการมีจิตใจที่ดี ก็สามารถนำไปสู่การบรรเทาทุกข์และทำให้ชีวิตดีขึ้นในที่สุด (ว.วชิรเมธี, 2555 : 46)

สรุป เรื่อง "ชะตากรรม" ของ ท. เลียงพิบูลย์ จึงเป็นเรื่องที่สะท้อนถึงการต่อสู้และการยอมรับในชะตากรรมของตัวเอง พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้และการตระหนักรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต การพยายามอย่างเต็มที่ในทางที่ดีเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด แม้จะต้องเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ก็ตาม

เรื่องที่ 2 วิญญาณกตัญญู เป็นเรื่องที่สะท้อนถึงคุณค่าของความกตัญญูและการตอบแทนบุญคุณ โดยเน้นย้ำถึงการยกย่องและเคารพผู้ที่เคยมีส่วนช่วยเหลือเราไม่ว่าจะในช่วงเวลาที่มีชีวิตหรือหลังจากที่พวกเขาจากไปแล้ว

เนื้อหาในเรื่อง เรื่องนี้เล่าถึงการต่อสู้ของตัวละครหลักที่ต้องเผชิญกับเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้เขาตระหนักถึงความสำคัญของการแสดงความกตัญญู ความกตัญญูในที่นี้ไม่เพียงแต่หมายถึงการตอบแทนบุญคุณที่ได้รับในชีวิต แต่ยังหมายถึงการแสดงความเคารพและสำนึกถึงผู้ที่มีอิทธิพลในชีวิตของเรา ทั้งในยามมีชีวิตอยู่และหลังจากที่พวกเขาจากไปแล้ว

การสะท้อนถึงความกตัญญู ในเรื่องนี้ ท. เลียงพิบูลย์ได้ถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครที่เกิดจากการรู้สึกผิดและการกลับมาทบทวนถึงการกระทำที่ผ่านมา ซึ่งทำให้เขาเริ่มเข้าใจถึงความสำคัญของการตอบแทนบุญคุณในทุก ๆ มิติ ทั้งการกระทำทางกายภาพและทางจิตใจ (ท.เลียงพิบูลย์, 2548 : 20)

ความหมายทางพุทธศาสนา ในเชิงของพุทธปรัชญา ความกตัญญูเป็นการรู้จักตอบแทนบุญคุณและให้ความเคารพผู้อื่นอย่างจริงใจ การแสดงออกซึ่งความกตัญญูจะไม่จำกัดแค่

การกระทำที่เป็นรูปธรรม แต่ยังรวมถึงการแสดงความเคารพในด้านจิตใจและการดำเนินชีวิตตามหลักธรรม การแสดงความกตัญญูในทางพุทธศาสนาไม่เพียงแค่การกระทำที่เป็นรูปแบบ (พระเจ้าพรหมญาณสังวร, 2559 : 29) แต่ยังหมายถึงการมีความสำนึกในบุญคุณและการสะสมบุญเพื่อประโยชน์ในโลกนี้และโลกหน้า

ความสำคัญของเรื่อง "วิญญูณกตัญญู" เป็นการบอกเล่าเรื่องราวที่สอนให้เราตระหนักถึงความสำคัญของการตอบแทนบุญคุณ และการทำดีไม่เพียงแค่ว่าในเวลาที่เราอยู่ร่วมกับเรา แต่ยังในเวลาที่เราจากไปแล้ว การแสดงความกตัญญูไม่เพียงแค่ว่าเป็นเรื่องของการกระทำ แต่ยังสะท้อนถึงการรักษาคูณธรรมและการดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา

สรุป "วิญญูณกตัญญู" ของ ท. เลียงพิบูลย์ จึงเป็นงานเขียนที่สะท้อนถึงคุณค่าของความกตัญญูและการตอบแทนบุญคุณในทุกมิติ ทั้งในเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่และหลังจากที่จากไปแล้ว การตอบแทนความดีที่ได้รับจะทำให้เรามีชีวิตที่สมบูรณ์และสอดคล้องกับหลักธรรมในพุทธศาสนา

เรื่องที่ 3 มัจจุราชมืดมิดไม่ถึง เป็นเรื่องที่สะท้อนแนวคิดเกี่ยวกับการต่อสู้กับความตายและความไม่แน่นอนของชีวิต โดยนำเสนอผ่านการเล่าเรื่องที่เต็มไปด้วยความเข้มข้นทางอารมณ์และปรัชญาชีวิต

เนื้อหาของเรื่อง "มัจจุราชมืดมิดไม่ถึง" เล่าเรื่องของตัวละครที่ต้องเผชิญกับการต่อสู้กับความตายและการเผชิญหน้ากับความไม่แน่นอนในชีวิต เรื่องนี้เต็มไปด้วยการสำรวจความหมายของชีวิต ความตาย และการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า แม้ว่ามัจจุราชมืด (ตัวแทนของความตาย) จะมาถึงทุกคนในที่สุด แต่ตัวละครในเรื่องกลับได้ค้นพบว่าความตายไม่สามารถเข้าถึงได้ในขณะที่เขายังดำเนินชีวิตตามหลักธรรมและการมีคุณธรรมในชีวิต

ประเด็นสำคัญ 1. การหลีกเลี่ยงจากความตาย เรื่องนี้สะท้อนถึงความพยายามของมนุษย์ที่จะหลีกเลี่ยงจากความตายและความไม่แน่นอนของชีวิต โดยการค้นหาความหมายและทำชีวิตให้มีคุณค่ามากที่สุด แม้จะไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงการตายได้ แต่ความตายไม่สามารถเอื้อมถึงผู้ที่ใช้ชีวิตที่ดีงามไปตามแนวทางที่ถูกต้องตามหลักธรรม (สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตฺโต), 2551 : 49) 2. การดำเนินชีวิตที่มีคุณค่า ตัวละครในเรื่องนี้เรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตในทางที่ดี แม้จะเผชิญกับความทุกข์และความตาย ซึ่งการแสวงหาคุณธรรมและการทำดีทำให้เขาหลุดพ้นจากความทุกข์และความกลัวต่อความตาย นอกจากนี้ยังสะท้อนถึงความสามารถของมนุษย์ในการเลือกใช้ชีวิตและให้ความหมายกับการดำเนินชีวิต

ปรัชญาพุทธศาสนา เรื่องนี้มีการสะท้อนแนวคิดของพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของ "อนัตตา" หรือความไม่มีตัวตนและ "อนิจจัง" หรือความไม่เที่ยงของชีวิต โดยในเรื่องนี้ ท. เลียงพิบูลย์ได้สะท้อนถึงวิธีที่มนุษย์สามารถสร้างความสุขและความสงบจากการยอมรับความจริงที่ว่า ชีวิตนี้ไม่เที่ยงและการปฏิบัติตามหลักธรรมสามารถช่วยให้หลุดพ้นจากความกลัวต่อความตาย

การเขียนและสไตล์ งานเขียนของ ท. เลียงพิบูลย์ในเรื่องนี้มีสไตล์ที่ลึกซึ้งและเข้าถึงอารมณ์ผู้อ่านได้ดี การใช้ภาษาที่เรียบง่ายแต่มีความหมายลึกซึ้งทำให้เรื่องนี้เข้าถึงผู้อ่านในทุกกลุ่ม และสามารถสะท้อนปัญหาชีวิตที่ทุกคนต้องเผชิญได้อย่างชัดเจน

ความสำคัญของเรื่อง "มัจจุราชเอื้อมไม่ถึง" (ท.เลียงพิบูลย์, 2548 : 47) เป็นงานเขียนที่สำคัญในการสะท้อนปรัชญาเกี่ยวกับชีวิตและความตาย ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงความจริงที่ว่าชีวิตมีความไม่แน่นอนและไม่เที่ยง แต่การมีชีวิตอย่างมีคุณค่าและการปฏิบัติตามหลักธรรมสามารถนำไปสู่การหลุดพ้นจากความกลัวและการรับมือกับความตายได้

สรุป "มัจจุราชเอื้อมไม่ถึง" ของ ท. เลียงพิบูลย์ เป็นเรื่องที่สะท้อนถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าภายใต้ความไม่แน่นอนของชีวิต และช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงความจริงเกี่ยวกับชีวิตและความตาย การศึกษาความหมายของการใช้ชีวิตอย่างมีคุณธรรมและทำดีเป็นสิ่งที่สามารถทำให้เราอยู่เหนือความกลัวและความทุกข์ได้ แม้ว่าความตายจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ผู้ที่มีชีวิตตามหลักธรรมก็จะสามารถเผชิญกับความตายได้อย่างสงบและมีความสุข

เรื่องที่ 4 คนบ้านนอก เป็นเรื่องที่สะท้อนถึงชีวิตของคนชนบท หรือ "คนบ้านนอก" โดยการนำเสนอถึงความเรียบง่าย ความขยันขันแข็ง และการใช้ชีวิตที่มีคุณค่าของคนในชนบท ซึ่งมักถูกมองข้ามในสังคมเมือง โดยผ่านตัวละครและเหตุการณ์ในเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านเห็นถึงความสำคัญของคุณธรรมและการดำเนินชีวิตในแบบของคนบ้านนอกที่มีความจริงใจและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

เนื้อหาของเรื่อง "คนบ้านนอก" เล่าเรื่องของชีวิตในชนบทที่มีการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดในสังคมที่ยังคงมีความยากจน ความขาดแคลน แต่คนบ้านนอกยังคงใช้ชีวิตอย่างมีความหมายผ่านการทำงานหนัก การช่วยเหลือกัน และการรักษาความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจดีและเอื้ออาทรต่อผู้อื่น เรื่องนี้ไม่เพียงแต่บอกเล่าถึงชีวิตของคนบ้านนอกเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็น

เห็นถึงความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิตในเมืองกับชนบท โดยเน้นย้ำถึงคุณค่าของการใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายและมีความพอเพียงในสิ่งที่มี (ท.เลียงพิบูลย์, 2548 : 69)

ประเด็นสำคัญ 1. ชีวิตชนบทที่แท้จริง: เรื่องนี้สะท้อนถึงการใช้ชีวิตในชนบทที่เรียบง่ายและเต็มไปด้วยความขยันขันแข็ง คนบ้านนอกไม่ได้มีชีวิตที่หรูหราหรือสะดวกสบาย แต่พวกเขามีความสุขจากการทำงานหนักและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสุขที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกับชุมชนและครอบครัว 2. การแสดงคุณธรรม: ตัวละครในเรื่องนี้มักแสดงให้เห็นถึงคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความขยัน ความซื่อสัตย์ ความเอื้อเฟื้อ และการมีจิตใจดีต่อตนเองและผู้อื่น แม้ในช่วงเวลาที่ชีวิตเต็มไปด้วยความยากลำบาก แต่พวกเขาก็ยังคงมีความหวังและความพยายามที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุดในให้กับครอบครัวและชุมชนของตน (จิตติ อนุรักษ์, 2548 : 62) 3. ความแตกต่างระหว่างชนบทและเมือง: เรื่องนี้สะท้อนถึงความแตกต่างระหว่างคนในเมืองและคนบ้านนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของค่านิยมทางสังคมและวิถีชีวิต ในขณะที่เมืองมีความสะดวกสบายและความทันสมัย แต่ในชนบทชีวิตยังคงดำเนินไปตามวิถีของธรรมชาติและคุณค่าของการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย 4. การสะท้อนความจริงในสังคม: ท.เลียงพิบูลย์ในเรื่องนี้ได้สะท้อนถึงความจริงในสังคมที่มีความแตกต่างกันระหว่างคนเมืองและคนบ้านนอก โดยที่คนในเมืองอาจมองว่าคนบ้านนอกเป็นเพียงคนที่ชีวิตธรรมดาและไม่สำคัญ แต่ในความจริง คนบ้านนอกมีคุณค่าด้วยการรักษาความเรียบง่ายและจิตใจที่ดี ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้คนในสังคมเมืองอาจมองข้าม(ท.เลียงพิบูลย์, 2548 : 81)

การเขียนและสไตล์ การเขียนของ ท. เลียงพิบูลย์ ใน "คนบ้านนอก" ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและตรงไปตรงมา โดยมีการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวละครที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับวิถีชีวิตชนบท การใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อนทำให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงกับเรื่องราวและตัวละครได้อย่างดี การแสดงอารมณ์ของตัวละครทำให้ผู้อ่านรู้สึกถึงความจริงจังและความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่อง

ความสำคัญของเรื่อง "คนบ้านนอก" เป็นงานเขียนที่มีความสำคัญในการสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของชีวิตชนบทและคนบ้านนอกที่มักถูกมองข้ามในสังคมเมือง โดยมีการนำเสนอชีวิตที่ไม่ใช่แค่เรื่องราวของการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการรักษาความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจดีและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้แก่ผู้อื่น

สรุป "คนบ้านนอก" เป็นเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านเห็นถึงความสำคัญของชีวิตที่เรียบง่ายและมีคุณค่าผ่านการทำงานและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชนบท แม้จะมีความยากจน แต่คนบ้านนอกยังคงมีความสุขจากการดำเนินชีวิตตามหลักคุณธรรมที่เชื่อมั่นในความดี ความขยัน

และความเอื้อเฟื้อ เรื่องนี้สะท้อนถึงความแตกต่างระหว่างคนในเมืองและชนบท และช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ชีวิตที่มีคุณค่าและซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น.

เรื่องที่ 5 สวรรค์ของคนบาป ที่สะท้อนถึงประเด็นทางศีลธรรม การลงโทษ และผลกระทบของคนที่ทำผิด การเลือกเส้นทางชีวิตที่ผิดพลาดและส่งผลต่อตัวเองและผู้อื่น ซึ่งสามารถสร้างคำถามและความตระหนักเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในโลกที่มีทั้งความดีและความชั่ว เรื่องนี้มีการนำเสนอเรื่องราวของตัวละครที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงจากการกระทำของตัวเองได้ แม้จะพยายามหนีไปสู่ "สวรรค์" แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถหลบหนีจากความจริงของกรรมและความชั่วที่ได้ก่อขึ้น

เนื้อหาของเรื่อง ใน "สวรรค์ของคนบาป" ท. เลียงพิบูลย์ได้นำเสนอเรื่องราวของบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่ดีและมีความผิดในอดีตที่ยังคงตามหลอกหลอน พวกเขาพยายามหลีกเลี่ยงจากผลกรรมที่ตนเองได้สร้างขึ้นโดยพยายามไปหาที่หลบภัยที่คิดว่าเป็น "สวรรค์" ที่จะช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นจากความผิด แต่ในที่สุดพวกเขาก็ต้องพบกับความจริงที่ว่า "สวรรค์" ที่พวกเขาคิดว่าเป็นที่หลบภัยนั้นกลับกลายเป็นแค่การหลอกลวง และพวกเขายังคงต้องเผชิญหน้ากับผลกรรมที่ตนได้กระทำในอดีต

ประเด็นสำคัญ 1. กรรมและผลกระทบ: ประเด็นหลักของเรื่องคือการพูดถึงกรรมและผลกระทบที่คนทำในชีวิตจริง ทุกการกระทำไม่ว่าจะดีหรือชั่วจะมีผลตามมาทั้งสิ้น แม้จะพยายามหลีกเลี่ยงหรือหลอกตัวเองด้วยการแสวงหาความสุขจาก "สวรรค์" (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539 : 10/184/225) หรือที่หลบภัย แต่สุดท้ายไม่สามารถหลีกเลี่ยงจากผลกรรมที่เกิดจากการกระทำของตัวเองได้ 2. การหลอกลวงและการตัดสินใจ: ตัวละครในเรื่องมักจะหลงทางในการตัดสินใจและถูกหลอกลวงจากสิ่งที่คิดว่าจะช่วยให้พ้นจากผลกรรม แต่สิ่งเหล่านั้นกลับกลายเป็นกับดักที่ทำให้พวกเขาต้องเผชิญหน้ากับความจริงที่โหดร้าย นี่เป็นการสะท้อนถึงการหลอกลวงในชีวิตจริงที่หลายครั้งเราพยายามหาทางออกจากปัญหาหรือความผิดพลาดโดยไม่ยอมรับความจริง 3. การยอมรับความผิด: เรื่องนี้ยังสะท้อนถึงการที่คนต้องยอมรับความผิดของตัวเองและรับผลที่เกิดจากกรรมที่ได้กระทำ การหลบหนีจากความผิดไม่สามารถทำให้ผลกรรมหายไปได้ สิ่งสำคัญคือการรับผิดชอบและทำการแก้ไขชีวิตให้ดีขึ้นแทนที่จะหนีจากความผิดพลาดนั้น (ท.เลียงพิบูลย์, 2548 : 107) 4. เส้นทางสู่การหลุดพ้น: แม้เรื่องนี้จะสะท้อนถึงการที่ตัวละครไม่สามารถหลีกเลี่ยงจากกรรมที่ตนทำ แต่ก็ยังมีแง่คิดเกี่ยวกับการฟื้นฟูและการทำ

ให้ตัวเองดีขึ้น ผ่านการตระหนักถึงความผิดพลาดและการพยายามปรับปรุงตัวเองในที่สุด ซึ่งเป็นเส้นทางที่จะนำไปสู่การหลุดพ้นจากผลกระทบในอนาคต

การเขียนและสไตล์ การเขียนของ ท. เลียงพิบูลย์ ใน "สวรรค์ของคนบาป" ใช้การเล่าเรื่องที่มีการสร้างความตึงเครียดระหว่างตัวละครที่พยายามหนีจากกรรมที่ตนได้ก่อไว้ โดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนีจากความจริงได้ การใช้ภาษาที่เรียบง่ายแต่สะท้อนถึงความลึกซึ้งในเชิงปรัชญาและศีลธรรม ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย และสามารถนำไปใช้คิดทบทวนในชีวิตจริงได้

ความสำคัญของเรื่อง "สวรรค์ของคนบาป" เป็นเรื่องที่ ท. เลียงพิบูลย์ใช้ในการสื่อสารถึงหลักธรรมที่สำคัญเกี่ยวกับกรรม การตัดสินใจ และการยอมรับผลกระทบจากการกระทำของตัวเอง อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าการพยายามหลบหนีจากความผิดพลาดและผลกระทบไม่สามารถทำให้ชีวิตดีขึ้นได้ แต่การยอมรับและปรับปรุงตัวเองในทิศทางที่ดีขึ้นต่างหากที่จะนำไปสู่การหลุดพ้น

สรุป "สวรรค์ของคนบาป" เป็นเรื่องที่สะท้อนถึงการไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนีจากผลกรรมของตัวเอง และการตระหนักถึงความสำคัญของการยอมรับความผิดและการปรับปรุงตัวเองเพื่อให้อชีวิตดีขึ้น เป็นงานเขียนที่มีคุณค่าทางศีลธรรมและปรัชญา ช่วยให้ผู้อ่านได้ตระหนักถึงผลของการกระทำและการตัดสินใจในชีวิตของตนเอง.

เรื่องที่ 6 รักวัวให้ผูก ที่สะท้อนถึงหลักการของความรับผิดชอบ, ความซื่อสัตย์ และการตัดสินใจในชีวิตที่ส่งผลต่ออนาคต โดยใช้การเล่าเรื่องที่มีความสนุกสนานและมีแง่คิดให้ผู้อ่านได้ตระหนักถึงการมีชีวิตที่มีคุณค่าและรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

เนื้อหาของเรื่อง ในเรื่อง "รักวัวให้ผูก" ท. เลียงพิบูลย์ได้นำเสนอเรื่องราวของบุคคลที่มีความรักในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การรักวัว แต่การรักนั้นไม่ใช่แค่การแสดงออกด้วยความรู้สึก แต่ต้องมีความรับผิดชอบและการดูแลที่จริงจัง การรักวัวให้ผูกหมายถึงการผูกพันและรับผิดชอบต่อในการดูแลสิ่งที่เรารัก ไม่ใช่แค่การปล่อยให้ทุกอย่างเดินไปตามทางของมันโดยไม่คิดถึงผลที่ตามมา

ประเด็นสำคัญ 1. ความรับผิดชอบและการดูแล: "รักวัวให้ผูก" สะท้อนถึงการมีความรักหรือความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่สิ่งที่สำคัญกว่าคือการมีความรับผิดชอบต่อในการดูแลสิ่งนั้น การรักอย่างเดียวนั้นไม่พอ แต่ต้องมีการดูแลรักษาให้ดี ซึ่งเปรียบเสมือนกับการรักษาความสัมพันธ์หรือการดูแลสิ่งที่เรารักให้เกิดผลดีต่อทั้งสองฝ่ายในระยะยาว 2. การตัดสินใจและผลของการกระทำ: เรื่องนี้ยังแสดงถึงการตัดสินใจที่อาจมีผลตามมาหลังจากการกระทำ

บางอย่าง ถ้าตัดสินใจผิดพลาดก็อาจส่งผลต่ออนาคตหรือสิ่งที่เรารักได้ เช่น การที่รักแต่ไม่ดูแล หรือการปล่อยให้สิ่งที่เรารักหลุดมือไป ก็อาจทำให้สิ่งนั้นหายไปหรือเกิดผลเสียตามมา 3. การผูกพันในความสัมพันธ์: "รักวัวให้ผูก" ยังเป็นการพูดถึงการผูกพันในความสัมพันธ์ระหว่างคน และคน หรือคนและสิ่งที่เรารัก ซึ่งการผูกพันนี้ไม่ได้หมายถึงการจำกัดหรือบังคับ แต่คือการมีความรับผิดชอบที่จะดูแลรักษาความสัมพันธ์นั้นให้ยั่งยืนและมีความสุข(ท.เลียงพิบูลย์, 2548 : 150)

การเขียนและสไตล์ การเขียนของ ท. เลียงพิบูลย์ ใน "รักวัวให้ผูก" ใช้การเล่าเรื่องที่เป็นเรื่องราวง่าย ๆ แต่มีกลิ่นอายของความเป็นปรัชญาและแง่คิดทางศีลธรรมที่ลึกซึ้ง ท่านใช้ภาษาที่เรียบง่ายแต่มีพลังในการกระตุ้นให้ผู้อ่านได้คิดและทบทวนเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและความรับผิดชอบในชีวิตส่วนตัว การเล่าเรื่องที่มีชีวิตชีวาและเข้าใจง่ายทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

ความสำคัญของเรื่อง "รักวัวให้ผูก" เป็นการสอนให้ผู้อ่านตระหนักถึงความสำคัญของการรับผิดชอบต่อสิ่งที่เรารักหรือสิ่งที่เราทำ การรักสิ่งใดสิ่งหนึ่งต้องมีการดูแลรักษาและให้ความสำคัญกับมันอย่างจริงจัง ไม่ใช่แค่การแสดงออกด้วยคำพูดหรือความรู้สึกเพียงอย่างเดียว แต่ต้องทำให้มันมีความยั่งยืนและดีต่อทั้งตัวเองและสิ่งที่เรารัก

สรุป "รักวัวให้ผูก" เป็นงานเขียนที่มีคุณค่าทางศีลธรรมและชีวิต โดยการสอนให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความสำคัญของการรับผิดชอบต่อสิ่งที่เรารัก และการตัดสินใจที่มีผลต่ออนาคต งานเขียนนี้มีการใช้ภาษาเรียบง่ายแต่ทรงพลัง ช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงการผูกพันในชีวิตและการรับผิดชอบต่อสิ่งที่เราทำและรัก

เรื่องที่ 7 เกือบจะสาย ซึ่งสะท้อนถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตและความสำคัญของการตัดสินใจในช่วงเวลาที่ใกล้จะสายเกินไป เรื่องนี้ไม่เพียงแต่บอกเล่าเรื่องราวของความผิดพลาดหรือการสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการไม่ทันระวัง แต่ยังเน้นถึงบทเรียนชีวิตที่สำคัญในการเรียนรู้จากความผิดพลาดและการปรับปรุงตัวเองในเวลาที่เหลืออยู่

เนื้อหาของเรื่อง ใน "เกือบจะสาย", ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวของตัวละครที่เกือบจะพลาดโอกาสสำคัญในชีวิตหรือความสัมพันธ์ โดยการไม่ให้ความสำคัญหรือการตัดสินใจที่ผิดพลาดในช่วงเวลาที่เหมาะสม เมื่อถึงเวลาที่ต้องรับผลของการกระทำและการไม่ตัดสินใจในเวลาที่ถูกต้อง ตัวละครพบว่ามันเกือบจะสายไปเสียแล้ว เรื่องนี้มุ่งเน้นถึงการตระหนักถึงช่วงเวลาที่สำคัญในการทำสิ่งต่าง ๆ หรือการแก้ไขปัญหาก่อนที่จะทุกอย่างจะสายเกินไป การ

ตัดสินใจที่ถูกต้องในเวลาเหมาะสมอาจช่วยหลีกเลี่ยงการเสียโอกาสหรือความเสียหายที่ไม่สามารถแก้ไขได้ในภายหลัง

ประเด็นสำคัญ 1. ความสำคัญของการตัดสินใจในเวลาที่เหมาะสม: เรื่องนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการตัดสินใจในช่วงเวลาที่เหมาะสม หากปล่อยให้เวลาผ่านไปนานเกินไป บางครั้งผลลัพธ์จะไม่สามารถแก้ไขได้ เช่น การสูญเสียโอกาสในการทำสิ่งที่สำคัญหรือการรักษาความสัมพันธ์ในชีวิต 2. การเรียนรู้จากความผิดพลาด: ตัวละครในเรื่องเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเองในตอนที่เกี่ยวข้องจะสายเกินไป ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเห็นถึงการปรับตัวและเรียนรู้จากประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในอนาคต เมื่อเรียนรู้จากความผิดพลาดแล้ว อาจทำให้สามารถหลีกเลี่ยงสิ่งที่เกิดขึ้นอีกในอนาคต 3. การตระหนักถึงความสำคัญของช่วงเวลาที่มีค่า: "เกือบจะสาย" ยังเน้นให้เห็นถึงคุณค่าของเวลาและการใช้เวลาอย่างมีสติในแต่ละช่วงชีวิต เพราะบางสิ่งบางอย่างไม่สามารถรอคอยหรือทิ้งไปได้เรื่อย ๆ และจะกลายเป็นสิ่งที่เสียไปถ้าไม่ทันการ (ท. เลียงพิบูลย์, 2548 : 208)

การเขียนและสไตล์ การเขียนของ ท. เลียงพิบูลย์ ในเรื่อง "เกือบจะสาย" มีการเล่าเรื่องที่ชัดเจนและตรงไปตรงมา ใช้ภาษาที่เรียบง่าย แต่มีการสะท้อนให้เห็นถึงความลึกซึ้งของบทเรียนชีวิตที่ผู้เขียนต้องการสื่อ การใช้ตัวละครในเรื่องที่ทำผิดพลาดแล้วกลับมาคิดและเรียนรู้จากความผิดพลาดเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจบทเรียนนี้ได้ง่าย

ความสำคัญของเรื่อง "เกือบจะสาย" เป็นงานเขียนที่ช่วยเตือนให้ผู้อ่านตระหนักถึงการใช้ชีวิตอย่างมีสติ การตัดสินใจในช่วงเวลาที่สำคัญ และการไม่ปล่อยให้โอกาสดี ๆ หลุดลอยไปเพราะความประมาทหรือความลังเล ในบางครั้งการตัดสินใจหรือการกระทำที่เราทำในเวลานั้นมีผลต่ออนาคตที่ไม่สามารถย้อนกลับมาได้

สรุป "เกือบจะสาย" เป็นเรื่องที่สะท้อนถึงการตัดสินใจในช่วงเวลาสำคัญในชีวิต และการเรียนรู้จากความผิดพลาด โดยท. เลียงพิบูลย์ได้นำเสนอแง่คิดที่สำคัญเกี่ยวกับการตระหนักถึงช่วงเวลาที่เหมาะสม การไม่ปล่อยให้โอกาสหลุดลอยไป และการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา งานเขียนนี้เป็นอีกหนึ่งเรื่องที่น่าสนใจสำหรับการสะท้อนบทเรียนชีวิตที่สำคัญให้ผู้อ่านได้พิจารณาในการดำเนินชีวิตอย่างมีสติและรับผิดชอบ

บทวิจารณ์

ผู้เขียนเรื่องนี้ คือ ท.เลียงพิบูลย์ ต้องการเผยแพร่หลักธรรมเรื่องกฎแห่งกรรมให้แพร่หลายในหมู่ชาวพุทธ เมื่อคนเชื่อเรื่องดังกล่าวก็จะทำให้คนเกรงกลัวบาปทุจริต ประพฤติแต่สุจริตตามครรลองแห่งศีลธรรม จึงรวบรวมเรื่องต่าง ๆ ทั้งจากประสบการณ์ผู้เขียนเองและจากผู้อื่น จะเห็นได้ว่า ชุตกฎแห่งกรรมมีหลายชุด แต่ละชุดมีหลายเรื่องเหล่านั้นสูญหายไปตามกาลเวลาอย่างรวดเร็ว จึงมีการรวบรวมจัดพิมพ์ขึ้น มีสถิติการพิมพ์จำนวนมาก

แนวคิดของผู้วิจารณ์ การเสนอชุดกฎแห่งกรรมของ ท.เลียงพิบูลย์นี้ ก่อให้เกิดผลดีต่อคนในสังคมไทย เพราะหากผู้คนได้พบได้ฟังเรื่องดี ๆ มีคุณธรรมจริยธรรม ก็จะค่อยซึมซับและนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ก่อให้เกิดสันติสุขแก่สังคมได้ทางหนึ่ง

ในการวิจารณ์หนังสือชุดกฎแห่งกรรม ของ ท.เลียงพิบูลย์นี้ ผู้วิจารณ์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 คือ ธรรมที่ทำให้คนเป็นสัตว์บุรุษ หรือ เป็นคนดี มีคุณธรรม เป็นคนเก่ง มี 7 ประการด้วยกัน คือ 1 ธัมมัญญตา เป็นผู้รู้จักเหตุ 2 อตถัญญตา เป็นผู้รู้จักผล 3 อตตัญญตา เป็นผู้รู้จักตน 4 มัตตัญญตา เป็นผู้รู้จักประมาณ 5 กาลัญญตา เป็นผู้รู้จักกาล 6 ปริสสัญญตา เป็นผู้รู้จักชุมชน 7 ปุคคสสัญญตา หรือ ปุคคสปปริสสัญญตา เป็นผู้รู้จักบุคคล

ซึ่งมีหลักอยู่ว่าในการทำดีนั้น ถ้าผู้ทำนำหลักสัปปุริสธรรม 7 ไปวิเคราะห์ประกอบก็จะตอบปัญหาว่า ทำไมบางครั้งทำดี แต่ไม่ได้ดี ได้ในระดับหนึ่ง

เรื่องที่ 1 ขะตากรรม ความสำคัญของเรื่อง "วิญญานกตัญญู" เป็นการบอกเล่าเรื่องราวที่สอนให้เราตระหนักถึงความสำคัญของการตอบแทนบุญคุณ และการทำดีไม่เพียงแค่ว่าในเวลาที่อยู่กับเรา แต่ยังมีเวลาที่พวกเขาจากไปแล้ว การแสดงความกตัญญูไม่เพียงแค่ว่าเป็นเรื่องของการกระทำ แต่ยังสะท้อนถึงการรักษาคุณธรรมและการดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา "วิญญานกตัญญู" ของ ท. เลียงพิบูลย์ จึงเป็นงานเขียนที่สะท้อนถึงคุณค่าของความกตัญญูและการตอบแทนบุญคุณในทุกมิติ ทั้งในเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่และหลังจากที่จากไปแล้ว การตอบแทนความดีที่ได้รับจะทำให้เรามีชีวิตที่สมบูรณ์และสอดคล้องกับหลักธรรมในพุทธศาสนา

เรื่องที่ 3 มัจจุราชเอื้อมไม่ถึง ความสำคัญของเรื่อง "มัจจุราชเอื้อมไม่ถึง" เป็นงานเขียนที่สำคัญในการสะท้อนปรัชญาเกี่ยวกับชีวิตและความตาย ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงความจริงที่ว่าชีวิตมีความไม่แน่นอนและไม่เที่ยง แต่การมีชีวิตอย่างมีคุณค่าและการปฏิบัติตามหลักธรรมสามารถนำไปสู่การหลุดพ้นจากความกลัวและการรับมือกับความตายได้ "มัจจุราช

เอี่ยมไม่ถึง" ของ ท. เลียงพิบูลย์ เป็นเรื่องที่สะท้อนถึงคุณค่าของการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าภายใต้ความไม่แน่นอนของชีวิต และช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงความจริงเกี่ยวกับชีวิตและความตาย การศึกษาความหมายของการใช้ชีวิตอย่างมีคุณธรรมและทำดีเป็นสิ่งที่สามารถทำให้เราอยู่เหนือความกลัวและความทุกข์ได้ แม้ว่าความตายจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ผู้ที่มีชีวิตตามหลักธรรมก็จะสามารถเผชิญกับความตายได้อย่างสงบและมีความสุข

เรื่องที่ 4 คนบ้านนอก ความสำคัญของเรื่อง "คนบ้านนอก" เป็นงานเขียนที่มีความสำคัญในการสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของชีวิตชนบทและคนบ้านนอกที่มักถูกมองข้ามในสังคมเมือง โดยมีการนำเสนอชีวิตที่ไม่ใช่แค่เรื่องราวของการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการรักษาความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจดีและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้แก่ผู้อื่น "คนบ้านนอก" เป็นเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านเห็นถึงความสำคัญของชีวิตที่เรียบง่ายและมีคุณค่าผ่านการทำงานและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชนบท แม้จะมีความยากจน แต่คนบ้านนอกยังคงมีความสุขจากการดำเนินชีวิตตามหลักคุณธรรมที่เชื่อมั่นในความดี ความซื่อ และความเอื้อเฟื้อ เรื่องนี้สะท้อนถึงความแตกต่างระหว่างคนในเมืองและชนบท และช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ชีวิตที่มีคุณค่าและซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น.

เรื่องที่ 5 สวรรค์ของคนบาป ความสำคัญของเรื่อง "สวรรค์ของคนบาป" เป็นเรื่องที่ท. เลียงพิบูลย์ใช้ในการสื่อสารถึงหลักธรรมที่สำคัญเกี่ยวกับกรรม การตัดสินใจ และการยอมรับผลกรรมจากการกระทำของตัวเอง อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าการพยายามหลบหนีจากความผิดพลาดและผลกรรมไม่สามารถทำให้ชีวิตดีขึ้นได้ แต่การยอมรับและปรับปรุงตัวเองในทิศทางที่ดีขึ้นต่างหากที่จะนำไปสู่การหลุดพ้น "สวรรค์ของคนบาป" เป็นเรื่องที่สะท้อนถึงการไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนีจากผลกรรมของตัวเอง และการตระหนักถึงความสำคัญของการยอมรับความผิดและการปรับปรุงตัวเองเพื่อให้ชีวิตดีขึ้น เป็นงานเขียนที่มีคุณค่าทางศีลธรรมและปรัชญา ช่วยให้ผู้อ่านได้ตระหนักถึงผลของการกระทำและการตัดสินใจในชีวิตของตนเอง.

เรื่องที่ 6 รักวัวให้ผูก ความสำคัญของเรื่อง "รักวัวให้ผูก" เป็นการสอนให้ผู้อ่านตระหนักถึงความสำคัญของการรับผิดชอบในสิ่งที่เรารักหรือสิ่งที่เราทำ การรักสิ่งใดสิ่งหนึ่งต้องมีการดูแลรักษาและให้ความสำคัญกับมันอย่างจริงจัง ไม่ใช่แค่การแสดงออกด้วยคำพูดหรือความรู้สึกเพียงอย่างเดียว แต่ต้องทำให้มันมีความยั่งยืนและดีต่อทั้งตัวเองและสิ่งที่เรารัก สรุป "รักวัวให้ผูก" เป็นงานเขียนที่มีคุณค่าทางศีลธรรมและชีวิต โดยการสอนให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความสำคัญของการรับผิดชอบ การดูแลสิ่งที่เรารัก และการตัดสินใจที่มีผลต่ออนาคต งาน

เขียนนี้มีการใช้ภาษาเรียบง่ายแต่ทรงพลัง ช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงการผูกพันในชีวิตและการรับผิดชอบต่อสิ่งที่เราทำและรัก

เรื่องที่ 7 เกือบจะสาย ความสำคัญของเรื่อง "เกือบจะสาย" เป็นงานเขียนที่ช่วยเตือนให้ผู้อ่านตระหนักถึงการใช้ชีวิตอย่างมีสติ การตัดสินใจในช่วงเวลาที่สำคัญ และการไม่ปล่อยให้โอกาสดี ๆ หลุดลอยไปเพราะความประมาทหรือความลังเล ในบางครั้งการตัดสินใจหรือการกระทำที่เราทำในเวลานั้นมีผลต่ออนาคตที่ไม่สามารถย้อนกลับมาได้ "เกือบจะสาย" เป็นเรื่องที่สะท้อนถึงการตัดสินใจในช่วงเวลาสำคัญในชีวิต และการเรียนรู้จากความผิดพลาดโดยท. เลียงพิบูลย์ได้นำเสนอแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม การไม่ปล่อยให้โอกาสหลุดลอยไป และการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา งานเขียนนี้เป็นอีกหนึ่งเรื่องที่น่าสนใจสำหรับการสะท้อนบทเรียนชีวิตที่สำคัญให้ผู้อ่านได้พิจารณาในการดำเนินชีวิตอย่างมีสติและรับผิดชอบ

จุดเด่น

กฎแห่งกรรม ฉบับผู้เชื่อในกรรม เป็นหนังสือที่นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมอย่างเข้าใจง่ายและสามารถเข้าถึงได้สำหรับผู้อ่านที่มีความเชื่อในกรรม โดยการอธิบายทั้งในมุมมองทางพุทธศาสนาและการนำเสนอแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและผลของการกระทำในปัจจุบันและอนาคต จุดเด่นของหนังสือเล่มนี้มีดังนี้:

1. การอธิบายกฎแห่งกรรมในเชิงที่เข้าใจง่าย หนังสือเล่มนี้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมโดยใช้ภาษาที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน ทำให้ผู้อ่านที่ไม่มีพื้นฐานทางพุทธศาสนาก็สามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน การอธิบายกฎแห่งกรรมในบริบทของการกระทำและผลกระทบในชีวิตจริง ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงและเห็นความสัมพันธ์ระหว่างกรรมกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน

2. เน้นการปฏิบัติในชีวิตจริง หนังสือไม่ได้แค่กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับกรรม แต่ยังเน้นการปฏิบัติให้เห็นถึงการใช้หลักการของกฎแห่งกรรมในชีวิตประจำวัน เช่น การเลือกทำความดี และการหลีกเลี่ยงการทำความชั่ว ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าการกระทำในปัจจุบันสามารถมีผลต่ออนาคต และการเลือกกระทำดีจะนำไปสู่ผลที่ดีในชีวิต

3. การเชื่อมโยงระหว่างกรรมและผลของการกระทำ หนังสือทำให้ผู้อ่านเห็นภาพการเชื่อมโยงระหว่างการกระทำและผลที่จะตามมาได้อย่างชัดเจน เช่น การกระทำดีจะทำให้

ชีวิตมีความสุข การกระทำไม่ดีจะนำมาซึ่งความทุกข์ การยกตัวอย่างจากชีวิตจริงหรือเรื่องเล่าที่เกี่ยวกับการกระทำและผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจหลักกรรมในเชิงลึก

4. สะท้อนความเข้าใจในมุมมองทางพุทธศาสนา หนังสือมีการอธิบายเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมในมุมมองทางพุทธศาสนา โดยเน้นไปที่การเข้าใจสภาพของการเกิด การตาย และการเวียนว่ายตายเกิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำในอดีต มีการชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการทำความดีและการปล่อยวางจากกิเลส เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่ไม่ดี

5. การกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาตัวเอง การพูดถึงกรรมในหนังสือเล่มนี้ไม่เพียงแต่แค่แสดงให้เห็นถึงการทำดีหรือไม่ดี แต่ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านเริ่มคิดและสำรวจการกระทำในชีวิตประจำวันอย่างรอบคอบ ช่วยให้ผู้อ่านตระหนักถึงการกระทำของตนเองและผลที่จะตามมาจากการกระทำนั้น โดยมีเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของตนมีความสุขสงบมากยิ่งขึ้น

6. เนื้อหาครอบคลุมทั้งในด้านปัจจุบันและอนาคต หนังสือไม่เพียงแต่พูดถึงผลกระทบในชีวิตปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังพูดถึงความเชื่อในกรรมที่ส่งผลไปถึงอนาคต โดยเฉพาะในแง่ของการเกิดใหม่และการเวียนว่ายตายเกิดในพุทธศาสนา

สรุปในภาพรวมของหนังสือ "กฎแห่งกรรม ฉบับผู้เชื่อในกรรม" เป็นหนังสือที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดของกฎแห่งกรรมในแบบที่เรียบง่ายและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยการให้ความสำคัญกับการกระทำดีและการหลีกเลี่ยงสิ่งไม่ดี ซึ่งเชื่อมโยงกับความเชื่อในพุทธศาสนา การเลือกทำความดีและสร้างผลกรรมที่ดีเป็นวิธีที่จะทำให้ชีวิตสงบสุขและเจริญรุ่งเรือง 1. ด้านการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบเล่าเรื่อง มีตัวละครทั้งฝ่ายดีและฝ่ายไม่ดี ผู้อ่านจะเกิดจินตนาการเห็นภาพตัวละครชัดและซึมซับเอามาเป็นข้อคิดในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี 2. ภาษาที่ผู้เขียนใช้เป็นภาษาธรรมดาที่อ่านเข้าใจง่าย ไม่ต้องเปิดพจนานุกรมค้นหาความหมาย 3. คุณค่าด้านคุณธรรมจริยธรรม จุดประสงค์ผู้เขียนต้องการส่งเสริมศีลธรรมแก่คนในสังคมไทย เรื่องที่นำเสนอจึงเน้นกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มีการพิมพ์เผยแพร่หลายครั้ง จากสถิติการตีพิมพ์ นอกจากนั้นยังมีการนำไป อ่านออกอากาศทางวิทยุและสร้างบทละครทางโทรทัศน์หลายครั้ง 4. คุณค่าด้านวรรณกรรมของกฎแห่งกรรมจัดเป็นงานเขียนเชิงวรรณกรรมทางพุทธศาสนาที่ทรงคุณค่า ผู้อ่านและฟังจะเกิดความเพลิดเพลินในแต่ละเรื่องที่น่าเสนอ นำไปสอนเด็กเยาวชนและบุตรหลานได้เป็นอย่างดี

จุดด้อย

หนังสือ กฎแห่งกรรม ฉบับผู้เชื่อในกรรม มีแนวคิดหลักที่เน้นเรื่องกฎแห่งกรรมตามแนวคิดพุทธศาสนา แต่ก็มีจุดด้อยบางประการที่อาจถูกวิพากษ์วิจารณ์ เช่น

1. ขาดมุมมองที่หลากหลาย หนังสือเน้นการอธิบายกฎแห่งกรรมตามแนวคิดที่ว่า ทุกสิ่งเกิดจากกรรมเก่าของแต่ละคน ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมมุมมองอื่นๆ เช่น ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ หรือจิตวิทยาที่ส่งผลต่อชีวิต

2. ไม่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ เรื่องราวที่น่าเสนอส่วนใหญ่อ้างอิงจากความเชื่อ ประสบการณ์ หรือเรื่องเล่า มากกว่าข้อมูลทางวิทยาศาสตร์หรือการพิสูจน์ที่แน่ชัด

3. อาจนำไปสู่ความคิดแบบยอมจำนน ผู้อ่านบางคนอาจเข้าใจผิดว่า “ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเพราะกรรมเก่า” ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงหรือพยายามแก้ไขปัญหในปัจจุบัน

4. เน้นเรื่องราวเชิงลบมากเกินไป หลายกรณีในหนังสือเน้นเรื่องผลกระทบที่เป็นทุกข์ ความเจ็บป่วย หรือความล้มเหลว ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านเกิดความกลัวมากกว่าการมองกฎแห่งกรรมในเชิงสร้างสรรค์

5. การตีความกรรมที่อาจสุดโต่ง การเชื่อมโยงเหตุการณ์ปัจจุบันกับกรรมในอดีต บางครั้งอาจไม่มีเหตุผลรองรับอย่างเป็นตรรกะ ทำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องกรรมในทางพุทธศาสนา

อย่างไรก็ตาม จุดแข็งของหนังสือคือการช่วยเสริมศรัทธาในหลักคำสอนทางพุทธศาสนา และกระตุ้นให้คนคิดถึงผลของการกระทำของตนเองในระยะยาว ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวิธีที่ผู้อ่านนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

สรุป

กฎแห่งกรรมเป็นแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตและความเชื่อของคนในสังคม โดยเฉพาะในวัฒนธรรมไทย ซึ่งเชื่อว่าทุกการกระทำจะส่งผลต่อชีวิตในปัจจุบันและอนาคต กฎแห่งกรรมแบ่งเป็นกรรมดีและกรรมชั่ว กรรมดีคือการกระทำที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดี เช่น การทำบุญ ช่วยเหลือผู้อื่น หรือการกระทำที่มีเจตนาดี ซึ่งจะส่งผลให้ชีวิตมีความสุข ความเจริญรุ่งเรือง ในทางตรงกันข้าม กรรมชั่วคือการกระทำที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ไม่ดี เช่น การโกหก การทำร้ายผู้อื่น หรือการกระทำที่มีเจตนาไม่ดี ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความทุกข์และปัญหาในชีวิต นอกจากนี้ กฎแห่งกรรมยังเชื่อมโยงกับการเกิดใหม่และการเวียนว่ายตายเกิด โดยการกระทำในชีวิตนี้จะกำหนดสถานะและเงื่อนไขในการเกิดในชาติต่อไป การเข้าใจและยอมรับกฎแห่ง

กรรมช่วยให้ผู้คนมีจิตใจที่เข้มแข็ง สามารถเผชิญกับปัญหาและความท้าทายในชีวิตได้ และยังเป็นแรงผลักดันให้คนทำความดี เพื่อสร้างชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับตนเองและผู้อื่น การเชื่อในกรรมทำให้เกิดความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน และส่งเสริมให้คนมีจิตใจเมตตา กรุณาต่อสังคม โดยหวังว่าจะสร้างโลกที่น่าอยู่และมีความสุขมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ฐิติ อนัญญา, (2548). *ธรรมเพิ่มพลังชีวิต*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไพริน.
- ท.เลียงพิบูลย์ (นามแฝง), (2548). *กฎแห่งกรรม ฉบับผู้เชื่อในกรรม*. กรุงเทพฯ: ช้างทอง.
- พระเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชสกลสังฆปริณายก. (2559). *ชีวิตนี้น้อยนัก*. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์สวาย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). (2551). *ธรรมนูนชีวิต*. กรุงเทพฯ: สถาบันบันบั่นลือธรรม
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ว.วชิรเมธี. (2555). *รู้ก่อนตายไม่เสียตายชาติเกิด*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปาน.
- สำลี รักสุทธี, (2543). *ศีลสุดยอดวินัยของพุทธศาสนา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.